Dispozitivul hotărârii a fost pronunțat în ședință publică la data de 16 decembrie 2024
Cererea de motivare a hotărârii a pârâtului Marin Andonii a fost înaintată la 27 decembrie 2024
Cererea de apel a pârâtului Marin Andonii a fost depusă la data de 15 ianuarie 2025
Hotărârea motivată a fost întocmită la 21 ianuarie 2025

Dosarul 2-20797/23
2-23146782-12-2-16102023-1

HOTĂRÎRE
în numele legii

16 decembrie 2024 mun.Chişinău
Judecătoria Chișinău, sediul Centru
în componenţă
Preşedintele şedinţei, judecător Ecaterina Silivestru
Grefier Alexandra Danilova

Cu participarea: reprezentantului reclamantului – avocatului Alexandru Rotari și pârâtului - Marin Andonii,

examinând în ședință publică, în limba de stat, în procedura contencioasă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Caraman împotriva lui Marin Andonii privind obligarea dezmințirii informației, încasarea prejudiciului moral,

c o n s t a t ă :

Argumentele participanților la proces.

1. La data de 16 octombrie 2023, Tatiana Caraman a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Marin Andonii privind obligarea dezmințirii informației, încasarea prejudiciului moral.
2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta Tatiana Caraman a indicat că a fost defăimată de către pârâtul Marin Andonii, care a atentat grav la drepturile sale prin răspândirea, la data de 12 septembrie 2023, pe pagina sa din rețeaua de socializare Facebook https://www.facebook.com/profile.php?id=100082305743061, a unei informații false cu privire la anumite fapte, lezându-i în așa mod onoarea, demnitatea și dreptul său la respectul vieții private și de familie.
3. Răspândirea relatărilor s-a manifestat prin postarea unei secvențe video, care conține comentarii indecente, a capturilor de ecran și a pozelor cu imaginea sa, care în ansamblu se califică drept informații false și defăimătoare și care au fost prezentate drept având tangență cu reclamanta și președintele Curții de Conturi a Republicii Moldova.
4. Astfel, pârâtul a răspândit informații false și defăimătoare despre careva relații intime pretinse a fi avut loc între reclamantă și președintele Curții de Conturi a Republicii Moldova, într-o manieră care permit identificarea sa, prin postarea a unei secvențe video, a capturilor de ecran, precum și a pozelor cu imaginea sa.
5. Intenția de defăimare atât a reclamantei, cât și a președintelui Curții de Conturi a Republicii Moldova nu este una ascunsă, ci evidentă, prin vociferarea relatărilor false și defăimătoare în coloana sonoră a secvenței video.

6. În acest context, reclamanta a menționat că este relevantă pentru soluționarea cauzei circumstanța de fapt, că pârâtul a luat o poziție naivă de apărare, manifestată în răspunsul la cererea prealabilă, prin mențiunea că nu știe cine este și de ce i-a scris cererea prealabilă și că nu este autorul textului conversației purtate. Faptul că pârâtul pretinde că nu este autorul textului convorbirii făcute publice nu este relevant pentru antrenarea răspunderii delictuale în temeiul Legii cu privire la libertatea de exprimare. Onoarea, demnitatea precum și dreptul la respectul vieții private și de familie poate fi lezat și fără ca delicventul să fie autor al textului cu referire la persoana, drepturile și interesele legitime ale căreia le încalcă, sau să o cunoască.
7. Cu toate acestea, pârâtul trișează cu scopul inducerii în eroare, menționând că a răspândit niște judecăți de valoare cu substrat factologic suficient. Este evident că răspândirea relatărilor cu privire la fapte ce conțin informație falsă, defăimătoare și care permite identificarea reclamantei, nu este o judecată de valoare, după cum pretinde pârâtul să o prezinte.
8. De altfel, comentariile acestuia nu conțin nici o opinie sau idee care reflectă atitudinea față de un fapt, ceea ce ar constitui o judecată de valoare în sensul art. 2 din Legea nr. 64/2010, ci o afirmație precum că președintele Curții de Conturi a Republicii Moldova întreține relații sexuale cu o subalternă.
9. Acțiunile pârâtului de defăimare excedă limitele libertății de exprimare si preiau forma de răspândire a unor relatări false cu privire la fapte și răspândire a informației false despre viața privată ce-i lezează onoarea si demnitatea sa, precum și lovesc în reputația profesională și personalitatea sa, lezându-i la și dreptul la respectul vieții private și de familie.
10. Având în vedere circumstanțele menționate în prezenta cerere de chemare în judecată și în așteptarea unui dialog civilizat cu pârâtul, la data de 21 septembrie 2023 a expediat în adresa acestuia (prin poștă electronică dar și prin serviciul poștal) cerere prealabilă, prin care a solicitat dezmințirea informației răspândite, exprimarea scuzelor și repararea prejudiciului moral enorm pe care i l-a cauzat prin acțiunile sale. La data de 25 septembrie 2023, ora 09.38 prin intermediul poștei electronice a recepționat răspunsul la cererea prealabilă.
11. Pârâtul nu numai că nu a dat curs solicitărilor sale din cererea prealabilă, dar nu a exprimat nici măcar un elementar regret omenesc pentru faptul că acțiunile acestuia au prejudiciat reclamanta atât de grav, creându-i o alură indecentă în fața apropiaților, în special și a publicului larg, în general. Dimpotrivă, într-un mod cinic, a încercat să-și îndreptățească acțiunile delicvente, menționând că nu o cunoaște, ascunzându-se după conceptul de judecată de valoare. Mai mult, acesta a avut tupeul să reafirme că ea este autoarea textului și ar trebui să-l dezmintă.
12. Afirmațiile pârâtului precum că defăimarea comisă de către acesta reprezintă o judecată de valoare cu substrat factologic suficient, rămân a fi niște declarații nefondate, în contradicție cu prevederile Legii cu privire la libertatea de exprimare, făcute cu scopul de a induce instanța de judecată în eroare și a-și justifica acțiunile delictuale în vederea eschivării de la răspundere.
13. Cu toate că acțiunile pârâtului urmează a fi calificate drept răspândire de relatări false cu privire la fapte, care sunt defăimătoare și permit identificarea reclamantei, în ipoteza în care instanța ar fi de altă părere și le-ar califica drept judecăți de valoare, pârâtul oricum urmează a fi sancționat, iar drepturile reclamantei apărate, dat fiind faptul că în esență lipsește substratul factologic suficient, este evident caracterul defăimător al informației răspândite, precum și este posibilă identificarea sa.
14. Falsitatea relatărilor este confirmată și prin faptul, că imaginea reclamantei de fundal utilizată în aplicațiile de mesagerie rapidă, este diferită de cea din capturile de ecran expuse în postările menționate supra. În acest context reține că, capturile de ecran prezentate în postările respective sunt făcute de la Persoana I-a a convorbirii - adică persoana necunoscută și totodată

posesorul dispozitivului (telefon sau calculator) de pe care s-au captat convorbirile, iar Persoana II-a, adică interlocutorul, totodată identificat drept ,,Tatiana Bodrug" nicidecum nu putea fi reclamanta, deoarece în interfața aplicațiilor de mesagerie pe care le folosește are altă imagine de fundal. Totuși pârâtul, prin comentariile sale, indică clar faptul că Președintele Curții de Conturi a Republicii Moldova întreține raporturi sexuale cu o subalternă a sa, iar probabilitatea să fie o altă angajată decât reclamantă în Curtea de Conturi a Republicii Moldova cu numele Tatiana Bodrug este exclusă.

15. Mai mult ca atât, în ipoteza în care aceste convorbiri să fi avut loc în realitate, captarea lor nicidecum nu a putut fi executată cu consimțământul participanților la convorbire.

16. Chiar și în ipoteza, în care ar admite faptul că, convorbirea îi aparține și confirmă o informație veridică despre viața sa privată, această circumstanță nu l-ar îndreptăți pe pârât să-i lezeze dreptul său la respectul vieții private și de familie, deoarece în speța prezentată judecății, interesul public de a cunoaște informații despre viața sa privată nu depășește interesul de curiozitate al pârâtului.

17. În aceeași ordine de idei - care ar fi interesul public, pretins de către pârât, de a afla detalii despre viața privată a reclamantei, mai ales când persoana terță din capturi nicidecum nu poate fi în mod obiectiv identificată?! În ce mod acest ,,pretins interes public" depășește interesul de a-i asigura dreptul la respectul vieții private și de familie?! Ce anume a câștigat publicul din această informație?!

18. Mai mult, defăimarea poate leza dreptul la respectul vieții private și în cazul când este făcută prin răspândirea unei informații veridice. În acest sens, a menționat că potrivit DEX, defăimarea se prezintă a fi acțiunea prin care se afirmă sau se impută anumite fapte, adevărate sau mincinoase, care aduc atingere reputației unei persoane fizice sau juridice.

19. Cu referire la capetele de cerere privind repararea prejudiciului moral, s-a menționat faptul că printre drepturile personale nepatrimoniale ale persoanei (drepturile personalității) se enumeră și dreptul la onoare, demnitate și reputație, la respectarea vieții intime, familiale și private, încălcarea cărora constituie obiectul litigiului în cauză.

20. Onoarea și reputația sunt drepturi ale personalității (fundamentale), stabilite prin Declarația Universală a Drepturilor Omului, care la art. 12 stipulează că nu va fi supus la imixtiuni arbitrare în viața sa personală, în familia sa, în domiciliul lui sau în corespondența sa, nici la atingeri aduse onoarei și reputației sale. Orice persoană are dreptul la protecția legii împotriva unor asemenea imixtiuni sau atingeri.

21. În interpretarea corectă a normelor legale menționate, într-o altă accepțiune, se înțelege că onoarea este un sentiment complex, determinat de percepția pe care fiecare persoană o are despre demnitatea sa, în timp ce reputația înseamnă felul în care o persoană este considerată în societate și este dobîndită prin modul exemplar în care persoana se comportă în societate.

22. Respectiv, orice atingere adusă demnității și reputației persoanei, o expune pe aceasta excluderii într-o măsură mai mare sau mai mică din sfëra relațiilor sociale, iar lezarea onoarei presupune că persoana simte schimbarea opiniei societății despre sine.

23. Cât privește viața privată, aceasta reprezintă dreptul individului la o viață retrasă și anonimă, la adăpost de orice ingerințe. În speță, pe lângă faptul că a răspândit o falsă, indecentă și denigratoare despre viața privată a reclamantei, care nu comportă un caracter notoriu, ea, ca persoană care poate fi identificată din informația răspândită, nu a dat nici un consimțământ în acest sens.

24. Defăimarea persoanei reclamantei comisă de către pârât reprezintă o imixtiune arbitrară în viața sa privată, admisă de către aceasta, care a afectat esențial climatul relațiilor sale

familiale, aprecierea rudelor și prietenilor, reputația sa în colectivul în care muncește, precum și percepția personalității sale în societate în general.
25. Aceasta a știrbit grav imaginea sa în calitate de mamă a doi copii (aceste informații creând repercusiuni negative asupra vieții sale private și de familie), precum și reputația profesională în calitate de șef direcție planificare, monitorizare și raportare a Curții de Conturi a Republicii Moldova, având în subordine nemijlocită la momentul actual 11 angajați.
26. Totodată, în speță este relevant și gradul de răspândire a informației defăimătoare, inclusiv interesul public și rezonanța sporită față de subiectul informațiilor/acuzațiilor răspândite de pârât. Drept dovadă, servesc numeroasele comentarii și aprecieri a informației defăimătoare răspândite, precum și re-postările tăcute de către internauți și nu numai.
27. Prin urmare, a punctat că informațiile false și defăimătoare conținute în mesajul postat pe pagina personală a lui Marin Andonii de pe rețeaua de socializare Facebook https://www.facebook.com/profile.php?id=100082305743061 au cauzat prejudicii considerabile imaginii și reputației reclamantei exemplare, construite pe parcursul vieții și prin eforturi mari.
28. Reclamanta a subliniat că prejudiciul moral urmează a fi înțeles ca acea suferință psihică și/sau fizică suportate de către persoană, cauzată prin acțiuni sau omisiuni care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparțin persoanei.
29. În speță, atentarea s-a produs la onoare, demnitate, reputație și dreptul la respecul vieții private și de familie - delict care a prejudiciat moral enorm reclamanta. Acest prejudiciu afectiv care s-a manifestat prin așa suferințe psihice ca epuizare emoțională, pierderea plăcerii de a contacta în colectiv, evitarea întâlnirii cu prietenii și rudele, stare de stres și rușine.
30. Reclamanta a reținut că scopul legal al reparării prejudiciului moral este de a remedia, în valori rezonabile, stresul și inconvenientele reale pe care le suportă în urma acțiunilor pârâtului.
31. Unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că, cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit încât acesta să aibă efect compensatoriu.
32. Mai mult ca atât, Curtea Europeană în jurisprudența ei a precizat că, scopul sumelor stabilite cu titlu de satisfacție echitabilă este exclusiv acela de a-i acorda reclamantului o reparațiune a prejudiciului pe care acesta l-a suferit, ce constituie o consecință a încălcării constatate.
33. În cele din urmă, reclamanta estimează drept mărime echitabilă a despăgubirii pentru prejudiciul moral cauzat prin lezarea onoarei, demnității și reputației profesionale, suma de 50.000 MDL, și pentru prejudiciul moral cauzat dreptului la respectul vieții private și de familie - suma de 50.000 MDL, în total cu titlu de compensație suma de 100.000 MDL, care urmează a fi încasată din contul pârâtului Marin Andonii în beneficiul reclamantei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral.
34. În conformitate cu prevederile articolelor 1, 26, 28, 32 din Constituție, articolului 12 a Declarației Universale a Drepturilor Omului, Rezoluției nr. 428 a Adunării Consultative a Consilului Europei din 1970, articolelor 43, 46 din Codul civil, articolelor 2, 3, 7, 10, 26, 29 din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, articolelor 2036, 2037 din Codul civil, Tatiana Caraman a solicitat: - Dezmințirea relatărilor false și defăimătoare, care lezează dreptul reclamantei la respectul onoarei, demnității și reputației profesionale răspândite prin postarea din data de 12 septembrie 2023, ora 16.21, pe blogul personal al lui Marin Andonii de pe rețeaua de socializare Facebook (http://www.facebook.com/profile.php?id=100082305743061), a unei secvențe video (https://www.facebook.com/100082305743061/videos/1022159525688537) și a capturilor de

ecran a unei convorbiri, pretinse a fi avut loc între reclamanta - Tatiana Caraman și Președintele Curții de Conturi a RM - Marian Lupu (https://www.facebook.com/photo.php?fbid=289130243840498&set=p.289130243840498&type=3 și http://www.facebook.com/photo.php?fbid=289130413840481&set=p.289130413840481&type=3, prin postarea pe blogul personal al lui Marin Andonii pe rețeaua de socializare Facebook a următorului text:

„Nu corespund realității relatările „ /…/ tu (explicat: Marian Lupu, Președintele Curții de Conturi a RM) cu o șefă de direcție, amanta ta /…/; „ /.../ discuția ta cu o șefă de direcție"; /…/ destul acolo toată ziua la "contoră " să vă iubiți /…/; „/…/ au făcut din Curtea de Conturi un "bardel" /…/, precum și capturile de ecran, care au permis identificarea celei de a doua persoană vizată în relatări drept Bodrug (Caraman) Tatiana"

cu menținerea acestei postări pe blogul personal al lui Marin Andonii (littps://www.facebook.com/profile.php?id=100082305743061) timp de 30 de zile.

- Compensarea prejudiciului moral pentru lezarea dreptului la respectul onoarei, demnității și reputației profesionale prin răspândirea relatărilor false și defăimătoare, prin achitarea echivalentului bănesc a acestuia estimat la 50,000 lei.

- Exprimarea scuzelor publice pentru lezarea dreptului la respectul vieții private și de familie prin răspândirea informației despre viața privată și de familie prin postarea pe blogul personal al lui Marin Andonii de pe rețeaua de socializare Facebook (https://www.tacebook.com/proftle.php'?id=100082305743061) a următorului text:

„Exprim scuze publice Tatianei Bodrug (Caraman) pentru răspândirea informației false și defăimătoare cu referire la o convorbire (schimb de mesaje) pretinsă a fi avut loc între Președintele Curții de Conturi a Republicii Moldova și Bodrug (Caraman) Tatiana. Regret și confirm că informația răspândită este falsă și nu corespunde realității. "cu menținerea acestei postări pe blogul personal al lui Marin Andonii (https://www.facebook.com/profile.php?id=100082305743061) timp de 30 de zile.

- Compensarea prejudiciul moral pentru lezarea dreptului la respectul vieții private și de familie prin răspândirea informației despre viața privată și de familie, prin achitarea echivalentului bănesc a acestuia estimat la 50,000 lei.
- Încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantei a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 3 200 lei și 10 000 lei – asistența juridică.

35. În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei Tatiana Caraman, avocatul Alexandru Rotari, a susținut integral acțiunea și a solicitat admiterea acesteia.

36. Pârâtul Marin Andonii, în cadrul ședinței de judecată, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, depusă de către reclamanta Tatiana Caraman. Acesta a comunicat instanței că este activist civic și se implică activ în situațiile în care consideră că nu este dreptate.

37. Pârâtul Marin Andonii, în ședința de judecată, a precizat, că a văzut pe rețeaua socială Facebook informații referitoare la angajatele Curții de Conturi a Republicii Moldova, care se plângeau că au fost abuzate la locul de muncă de către Marian Lupu. În urma unor astfel de plângeri, a observat și o serie de atacuri a fostelor angajate, inclusiv din partea unor angajate care încă își desfășoară activitatea. Mai departe, a declarat că a primit un mesaj de la un număr necunoscut pe aplicația Telegram, în care i s-au transmis conversații între doamna Tatiana Caraman și Marian Lupu, alături de poze ale doamnei Tatiana și extrase din respectivele conversații. Pârâtul a menționat că, pe baza acestora, a ajuns la concluzia că informațiile transmise pot fi adevărate.

38. Pârâtul Marin Andonii, în ședința de judecată, a subliniat, că a postat un filmuleț cu scopul de a evidenția și aduce în atenția publicului situațiile, care se petrec în cadrul instituțiilor

publice. Acesta a invocate, că a solicitat de la avocații lui Marian Lupu informații referitoare la aceste mesaje, însă nu a primit nici un răspuns.
39. În final, pârâtul Marin Andonii a afirmat, că are dreptul la libera exprimare și, în acest context, a susținut că atunci când îi este transmisă o informație, o publică în forma în care aceasta i-a fost transmisă, fără a modifica conținutul.

Aprecierea instanței de judecată.

40. Analizând în esență toate ipostazele pricinii, prin prisma motivelor formulate, în raport cu probele prezentate, reținând explicațiile şi opiniile participanţilor la proces, instanţa conchide că, cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Caraman este pasibilă admiterii parțiale, pentru considerentele ce urmează.
41. Conform articolului 20 din Constituția RM din 29 iulie 1994, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.
42. În corespundere cu articolul 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă , orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.
43. Conform articolului 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Potrivit articolului 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probele se adună şi se prezintă de către părţi şi de alţi participanţi la proces.
44. În conformitate cu articolul 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului. Articolul 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Alineatul (3) al articolului menționat, stabilește că, fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.
45. În temeiul articolului 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată. Conform articolului 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.
46. În conformitate cu articolul 15 alin. (1) din Codul civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. Modul de aplanare a litigiului dintre părţi pînă la adresare în instanţă de judecată poate fi prevăzut prin lege sau contract. Apărarea drepturilor civile pe cale administrativă se face doar în cazurile prevăzute de lege. Hotărîrea emisă pe cale administrativă poate fi atacată în instanţă de judecată. Prevederile articolului 16 alin. (1) din Codul civil, statuează că apărarea dreptului civil se face prin: a) recunoaşterea dreptului; b) restabilirea

situaţiei anterioare încălcării dreptului şi suprimarea acţiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; c) recunoaşterea nulităţii actului juridic; d) declararea nulităţii actului emis de o autoritate publică; e) impunerea la executarea obligaţiei în natură; f) autoapărare; g) repararea prejudiciilor; h) încasarea clauzei penale; i) repararea prejudiciului moral; j) desfiinţarea sau modificarea raportului juridic; k) neaplicarea de către instanţa de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică; l) alte căi prevăzute de lege.

47. Din actele și lucrările dosarului rezultă că pe pagina de Facebook a pârâtului Marin Andonii, accesibilă la adresa https://www.facebook.com/profile.php?id=100082305743061, la data de 12 septembrie 2023, a fost postată o secvență video, care include capturi de ecran și conversații, prezentate ca fiind între reclamanta Tatiana Caraman și președintele Curții de Conturi a Republicii Moldova, Marian Lupu (f.d. 16-20).

48. Astfel, la data de 21 septembrie 2023, în adresa lui Marin Andonii a fost expediată cererea prealabilă, prin care Tatiana Caraman a solicitat dezmințirea informațiilor defăimătoare, conținută în înregistrarea video, postată la data de 12 septembrie 2023, pe pagina personală a lui Marin Andonii, precum și repararea prejudiciului moral (f.d. 21-23). Prin răspunsul din 22 septembrie 2023, Marin Andonii a indicat, că opinia exprimată de dînsul ar fi judecată sa de valoare și Legea nr. 64/2010 cu privire la libertatea de exprimare îl protejează în acest sens (f.d. 26).

49. În contextul pretențiilor deduse judecării, instanța reține că, conform articolului 1 alin. (1) din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, prezenta lege are scopul de a garanta exercitarea dreptului la libera exprimare, precum şi un echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare şi apărarea onoarei, demnităţii, reputaţiei profesionale şi vieţii private şi de familie ale persoanei. Potrivit articolului 2 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, prin defăimare se înțelege răspândirea informației false care lezează onoarea, demnitatea şi/sau reputația profesională a persoanei; răspândire a informației - proces de transmitere a informației către alte persoane (cel puțin către o persoană, exceptând persoana lezată); informație - orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet şi/sau imagine.

50. Articolul 3 alin.(1), (2), (4) din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, stipulează expres că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi şi de a comunica fapte şi idei. Libertatea de exprimare protejează atât conţinutul, cât şi forma informaţiei exprimate, inclusiv a informaţiei care ofensează, şochează sau deranjează. Restrîngerea libertăţii de exprimare se admite doar pentru protejarea unui interes legitim prevăzut şi doar în cazul în care restrîngerea este proporţională cu situaţia care a determinat-o, respectîndu-se echilibrul just dintre interesul protejat şi libertatea de exprimare, precum şi libertatea publicului de a fi informat. Cu alte cuvinte, exercitarea libertăţii de exprimare poate fi supusă unor restrîngeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea naţională, integritatea teritorială sau siguranţa publică, pentru a apăra ordinea şi a preveni infracţiunile, pentru a proteja sănătatea şi morala, reputaţia sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informaţii confidenţiale sau pentru a garanta autoritatea şi imparţialitatea puterii judecătoreşti.

51. În același timp, articolul 7 alin. (2-7) al Legii nominalizate stabileşte că, persoana lezată prin răspîndirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informația cumulează următoarele condiţii: a) este falsă; b) este defăimătoare; c) permite identificarea persoanei vizate de informaţie. Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin. (2) poate solicita rectificarea sau dezminţirea informaţiei, precum şi repararea prejudiciului moral şi

material cauzat. Persoana lezată prin răspândirea unor judecăţi de valoare poate fi restabilită în drepturi dacă judecăţile de valoare cumulează următoarele condiţii: a) nu se bazează pe un substrat factologic suficient; b) au un caracter defăimător; c) permit identificarea persoanei vizate de informaţie. Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin. (4) poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, sau publicarea unei replici, precum şi repararea prejudiciului moral şi material cauzat. Astfel se constată că, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității şi reputației sale profe- sionale, însă pentru a pretinde încălcarea acestui drept, persoana nu doar trebuie să demonstreze existența faptului că a fost răspîndită o informație falsă, defăimătoare, ci și faptul că informația dată a fost răspîndită de către persoana față de care este înaintată acțiunea.

52. Se reține că, în acord cu dispozițiile articolului 15 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, persoana care se consideră defăimată poate solicita, prin cerere prealabilă, autorului informaţiei şi/sau persoanei juridice care a răspândit-o rectificarea sau dezmințirea informaţiei defăimă- toare, acordarea dreptului la replică sau exprimarea scuzelor şi compen- sarea prejudiciului cauzat. Cererea prealabilă se depune în termen de 20 de zile de la data la care persoana a aflat sau trebuia să afle despre infor- maţia defăimătoare. Acesta este un termen de prescripţie. La împlinirea unui an din ziua defăimării, persoana nu poate solicita repunerea sa în termenul de depunere a cererii prealabile. Persoana va indica în cerere informaţia pe care o consideră defăimătoare şi în cazul răspîndirii unor relatări cu privire la fapte, circumstanţele care demonstrează că informaţia este în esenţă falsă sau, în cazul răspândirii judecăţilor de valoare, circumstanţele care demonstrează că acestea nu se bazează pe un substrat factologic suficient.

53. Probele depuse de reclamantă confirmă că, cererea prealabilă de soluționare a litigiului pe cale amiabilă a fost expediată pârâtului la data de 21 septembrie 2023, ceea ce denotă că termenul prevăzut de articolul vizat a fost respectat.

54. Evidențiind șirul de argumente reflectate, se consemnează că, libertatea de exprimare nu trebuie privită în abstract. Dreptul în sine nu este unul, care să opereze la infinit, dar are anumite limite. Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine. Nici un drept nu poate fi exercitat în scopul de a vătăma sau păgubi pe altul ori într-un mod excesiv și nerezonabil, contrar bunei-credințe.

55. Astfel, este necesar de menționat dispozițiile articolului 32 alin. (1, 2) din Constituția Republicii Moldova, care cert stabilește că, oricărui cetăţean îi este garantată libertatea gîndirii, a opiniei, precum şi libertatea exprimării în public prin cuvînt, imagine sau prin alt mijloc posibil. Libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.

56. În context, libertatea de exprimare prevăzută de articolul 10 al Convenției Europene a Drepturilor Omului este una dintre aceste libertăți fundamentale, ce are un rol special în orice societate democratică, putând fi catalogată chiar ca una dintre garanțiile acesteia, o condiție primordială a progresului acesteia şi ale dezvoltării fiecăruia. Libertatea de exprimare este atât un drept în sine, cât și un drept absolut necesar pentru realizarea altor drepturi garantate de Convenție, cum ar fi dreptul la liberă asociere, fiind totodată un drept individual, parte a libertății spirituale a fiecărui individ, dar și un drept colectiv, ce permite comunicarea cu ceielalți semeni. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi și comunica informații ori idei, fără a exista limite frontaliere ori impuse de autoritățile publice. Sub rezerva paragrafului 2, libertatea de exprimare este valabilă nu numai pentru informaţiile sau ideile primite favorabil ori considerate ca inofensive sau indiferente, dar şi cele pentru care rănesc, şochează sau neliniştesc. Mai mult, articolul 10 din Convenţie priveşte nu numai conţinutul informaţiilor, dar totodată şi

mijloacele de transmisiune sau de captare a acestora, deoarece orice restricţie adusă lor atinge dreptul de a primi şi comunica informaţii. Astfel, majoritatea drepturilor prevăzute de Convenție sunt drepturi condiționale, ceea ce înseamnă că ele permit ingerințe, ce sunt totuși supuse anumitor condiții, ținând cont de natura esențială a libertăților ocrotite. Astfel, comparând cele două drepturi, libertatea de exprimare şi demnitatea, am putea spune că libertatea de exprimare este mai privilegiată pentru că are o consacrare expresă în art. 10 din Convenţie, în schimb onoarea este prevăzută doar ca o limitare a libertăţii de exprimare.

57. Din analiza articolului 24 a Legii cu privire la libertatea de exprimare, se distinge că anume reclamantul trebuie să dovedească că: pârâtul a răspândit informaţia; informaţia îl vizează şi este defăimătoare; informaţia constituie o relatare cu privire la fapte şi este în esenţă falsă; sau judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; existenţa şi cuantumul prejudiciului cauzat. Cu alte cuvinte se subliniază că, informația constituie o relatare cu privire la libertatea de exprimare și sarcina probațiunii cu privire la faptul că, informația constituie o relatare cu privire la fapte și este în esență falsă sau că judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient incumbă reclamantei. La rândul său, pârâtului îi revine obligația de a demonstra că informaţia nu este defăimătoare şi/sau nu îl vizează pe reclamant; informaţia constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient; la momentul răspândirii informaţiei, deşi au luat toate măsurile de diligenţă, nu puteau şti că prin acţiunile sale contribuie la răspândirea relatărilor false cu privire la fapte sau a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient; informația răspândită este de interes public.

58. Raportând normele legale citate la speță, instanța relevă că, caracterul informațiilor răspândite de pârâtul Marin Andonii, prin postarea din data de 12 septembrie 2023, ora 16.21, pe blogul personal de pe rețeaua de socializare Facebook (http://www.facebook.com/profile.php?id=100082305743061), a secvenței video (https://www.facebook.com/100082305743061/videos/1022159525688537) și a capturilor de ecran a unei convorbiri, pretinse a fi avut loc între reclamanta - Tatiana Caraman și Președintele Curții de Conturi a RM Marian Lupu (https://www.facebook.com/photo.php?fbid=289130243840498&set=p.289130243840498&type=3 și http://www.facebook.com/photo.php?fbid=289130413840481&set=p.289130413840481&type=3, este vădit defăimător, ce depășește gradul de tolerare de care trebuie să dea dovadă o persoană, prin sfera de răspândire a informațiilor, disponibilă de accesare liberă pentru public, având impact social asupra persoanei, fiindu-i adusă atingere onoarei și demnității reclamantei.

59. Astfel, informația cu caracter defăimător a fost răspândită de către pârât cu intenția de a fi apreciată ca reală de către societate, însă fără a prezenta un substrat factologic suficient la caz. Mai mult ca atât, pârâtul nu a prezentat nici o probă care ar adeveri că articolul publicat nu a fost un atac personal gratuit, cu comentarii vătămătoare inutile.

60. Reieșind din circumstanțele de fapt și prevederile legale enunțate mai sus, instanța conchide că informația expusă de către pârâtul Marin Andonii nu și-a găsit un substrat factologic bine definit și întemeiat.

61. Mai mult decât atât, declarațiile făcute de către Marin Andonii pe pagina sa de Facebook reprezintă fapte ce urmează a fi probate. Atunci când afirmațiile sunt atribuite noțiunii de „judecăți de valoare” și examinate în contextul întregului ansamblu, acestea depășesc limitele unei simple judecăți de valoare. Ele conțin, în realitate, acuzații de fapt precise la adresa reclamantei Tatiana Caraman, care sunt de natură a implica fapte ce trebuie verificate și demonstrate în instanță.

62. Ca urmare, afirmațiile pârâtului nu au la bază un substrat factologic suficient, iar expunerea faptelor a fost deformată. Chiar și atunci când o declarație constituie o judecată de valoare, proporționalitatea unei imixtiuni poate depinde de existența unei baze faptice suficiente pentru susținerea acesteia. În acest sens, chiar și o judecată de valoare, care se bazează pe un substrat factologic, poate deveni excesivă, după cum a statuat Curtea Europeană a Drepturilor Omului în hotărârea din 01 iulie 1997 în cazul Obershlik c. Austriei.

63. În analiza afirmațiilor litigioase, cum ar fi: „ /…/ tu (explicat: Marian Lupu, Președintele Curții de Conturi a RM) cu o șefă de direcție, amanta ta /…/; „ /.../ discuția ta cu o șefă de direcție"; /…/ destul acolo toată ziua la "contoră " să vă iubiți /…/; „/…/ au făcut din Curtea de Conturi un "bardel" /…/, precum și capturile de ecran, care au permis identificarea celei de a doua persoană vizată în relatări drept Bodrug (Caraman) Tatiana", se poate observa că acestea sunt declarații categorice la adresa reclamantei. Indiferent de caracterul lor de judecată de valoare, orice afirmație, chiar și atunci când se bazează pe o judecată de valoare, trebuie să fie susținută de un substrat factologic suficient, altfel devenind excesivă și, prin urmare, nejustificată din punct de vedere juridic.

64. În corespundere cu articolul 26 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, orice persoană este în drept să ceară în instanţa de judecată dezminţirea relatărilor false şi defăimătoare cu privire la fapte. În cazul în care instanţa de judecată va stabili că acţiunea cu privire la răspândirea informaţiei false şi defăimătoare este întemeiată, iar reclamantul solicită publicarea unei dezminţiri, instanţa va dispune dezminţirea relatărilor false şi defăimătoare, indicînd în dispozitivul hotărîrii textul dezminţirii. Instanţa de judecată va dispune efectuarea dezminţirii în cel mai potrivit mod pentru restabilirea drepturilor reclamantului. Dacă informaţia falsă şi defăimătoare a fost răspîndită prin intermediul mass-mediei, instanţa va obliga mass-media carea răspîndit această informaţie să publice şi/sau să răspîndească dezminţirea la aceeaşi rubrică, pagină, în acelaşi program, la aceeaşi oră sau în acelaşi ciclu de emisiuni. În cazul în care informaţia falsă şi defăimătoare a fost răspîndită prin alte mijloace decît mass-media, instanţa va stabili aceeaşi modalitate de dezminţire sau, după caz, alta adecvată situaţiei. Dacă mass-media sau, după caz, autorul informaţiei se află în imposibilitatea de a publica dezminţirea, instanţa de judecată va obliga mass-media sau, după caz, autorul informaţiei să publice dezminţirea în alt mijloc de informare în masă cu o rază similară de acoperire sau difuzare. Dacă ultimul va refuza publicarea dezminţirii, persoana obligată să publice dezminţirea va plăti reclamantului o compensaţie în mărime de la 50 la 5000 de unităţi convenţionale. Mass-media scrisă va insera dezminţirea sub titlul „Dezminţire". Textul dezminţirii va fi scris cu aceleaşi caractere ca şi informaţia dezminţită.

65. Circumstanțele, modul, cronologia și locul răspândirii informației defăimătoare care lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională a reclamantei Tatiana Caraman, demonstrează că relatările postate de pârâtul Marin Andonii au fost distribuite public prin intermediul paginii sale de Facebook, accesibile la adresa https://www.facebook.com/profile.php?id=100082305743061.

66. Ca urmare, în contextul specific al acestui caz, se justifică necesitatea unei dezmințiri a informației publicate pe pagina de Facebook. Având în vedere acest aspect, instanța va admite cerința de dezmințire, urmând a fi infirmate public relatările defăimătoare ce au fost difuzate de către pârât.

67. În contextul circumstanțelor de fapt și de drept constatate, precum și gradul în care onoarea, demnitatea și reputația profesională a reclamantei Tatiana Caraman au fost lezate, se statuează asupra obligării pârâtului Marin Andonii să dezmintă relatările false și defăimătoare

plasate pe pagina sa de Facebook. Textul de dezmințire va fi următorul: „Nu corespund realității relatările „ /…/ tu (explicat: Marian Lupu, Președintele Curții de Conturi a RM) cu o șefă de direcție, amanta ta /…/; „ /.../ discuția ta cu o șefă de direcție"; /…/ destul acolo toată ziua la "contoră " să vă iubiți /…/; „/…/ au făcut din Curtea de Conturi un "bardel" /…/, precum și capturile de ecran, care au permis identificarea celei de a doua persoană vizată în relatări drept Bodrug (Caraman) Tatiana". Această postare va trebui menținută pe blogul personal al pârâtului Marin Andonii (https://www.facebook.com/profile.php?id=100082305743061) pentru o perioadă de 30 de zile.

68. În continuare, se notează că, în concordanță cu dispoziţiile articolului 2036 alin. (1) din Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. De altfel și dispozițiile articolului 2036 alin. (2) din Codul civil, statuează direct că, prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

69. Conform articolului 2037 din Codul civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

70. În această ordine de idei, contrar aserțiunilor pârâtului, instanţa de judecată reține că este indiscutabil că în speță se întrunesc temeiurile stabilite de cadrul legal precitat pentru adjudecarea compensației pentru prejudiciul moral, iar cu referire la valoarea acestei compensații, aceasta urmează a fi stabilită de către instanță în raport cu caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice, precum și statutul social al reclamantei.

71. În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că îndemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire și se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

72. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a făcut o serie de aprecieri notabile în ceea ce priveşte proba prejudiciului moral, constatând în repetate rânduri că proba faptei ilicite este suficientă, urmând ca prejudiciul şi raportul de cauzalitate să fie prezumate, instanţele urmând să deducă producerea prejudiciului moral din simpla existenţă a faptei ilicite de natură să producă un asemenea prejudiciu și a împrejurărilor în care a fost săvârșită, soluţia fiind determinată de caracterul subiectiv, intern al prejudiciului moral, proba sa directă fiind practic imposibilă (cauza A. împotriva Norvegiei, nr. 28070/06, 9 aprilie 2009).

73. Totodată, fiecare persoană care pretinde că a suferit, este în drept să-şi estimeze prejudiciul adus, dar numai instanţa de judecată este împuternicită de lege să aprecieze cuantumul prejudiciului moral, conducându-se de noţiunea reparării rezonabile, de

circumstanţele cazului concret, de personalitatea părţilor, durata menţinerii consecinţelor vătămării, circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul.

74. În acest sens, având în vedere că legea nu oferă criterii clare pentru individualizarea sumelor care reprezintă echivalentul prejudiciului moral, instanța de judecată, luând în considerare probele depuse la dosar, circumstanțele de fapt și de drept constatate, precum și raportul de proporționalitate între acordarea despăgubirilor și gradul în care onoarea și reputația profesională a reclamantei au fost lezate, a ajuns la concluzia de a-i acorda reclamantei o compensație echitabilă și rezonabilă. Astfel, instanța va dispune achitarea unei despăgubiri pentru prejudiciul moral, calculată după cum urmează: pentru lezarea dreptului la respectul onoarei, demnității şi reputației profesionale, prin răspândirea relatărilor false și defăimătoare, se va acorda suma de 5000 (cinci mii) lei, iar pentru lezarea dreptului la respectul vieții private și de familie, prin răspândirea informației despre viața privată și de familie a reclamantei, se va acorda suma de 5000 (cinci mii) lei.

75. În conformitate cu articolul 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții. Potrivit articolului 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

76. Instanța de judecată reține că la depunerea cererii de chemare în judecată, reclamanta Tatiana Caraman a achitat suma de 3 200 lei cu titlu de taxă de stat, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 18505997 din 10 octombrie 2023 (f.d. 3).

77. Cu referire la normele enunțate, instanța de judecată consideră necesar a încasa de la Marin Andonii, în beneficiul Tatianei Caraman, taxa de stat în sumă de 500 (cinci sute) lei.

47. În conformitate cu articolul 96 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții, care a avut câștig de cauză, cheltuielile de asistenta juridică acordată de avocați, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. În aspectul dat se notează că, criteriile de apreciere care trebuie avute în vederea încasării onorariului avocațial sunt: tipul activității, amplitudinea, complexitatea, realitatea, necesitatea, rezonabilitatea şi echitatea.

48. Din interpretarea articolului 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, rezultă că este necesară prezența unui just echilibru între prestația avocațială şi onorariul solicitat. Este prerogativa instanței de a cenzura cuantumul onorariului avocațial prin prisma proporționalității cu amplitudinea şi complexitatea activității depuse.

49. Curtea Europeană a Drepturilor Omului are o jurisprudență constantă în sensul că ,,un reclamant nu poate obține rambursarea cheltuielilor sale de judecată decât în măsura în care li s-au stabilit realitatea, necesitatea şi caracterul rezonabil". Pentru determinarea cuantumului compensației acordate instanța, pentru a face o apreciere corectă va ţine cont de: complexitatea cauzei, noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță, aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenta, restricțiile de timp impuse de client şi de circumstanțele cauzei, natura şi durata relației dintre avocat şi client etc. Astfel spus, munca avocatului trebuie să fie rezonabilă, adică să nu fie exagerată, de exemplu să nu fie prea multă sau prea scumpă.

50. Prin urmare, instanţa de judecată constată că, în raport cu volumul de muncă efectuat de către reprezentantul reclamantei, avocat Alexandru Rotari, suma de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică este rezonabilă și urmează a fi admisă.

51. Având în vedere cele expuse anterior, instanța va adopta o soluție de admitere parțială a acțiunii formulate de Tatiana Caraman, întrucât, pe parcursul judecării cauzei, pârâtul Marin Andonii nu a prezentat argumente și probe convingătoare care să justifice o soluție contrară.
52. În aceste circumstanțe, instanța de judecată investită cu soluționarea litigiului în prezenta speță nu poate ajunge la o altă concluzie decât cea menționată mai sus, având în vedere că hotărârea instanței se bazează pe analiza probelor prezentate de părți și examinate în cadrul ședinței de judecată. Astfel, în conformitate cu dispozițiile articolului 118 alin. (1) coroborate cu articolul 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte are obligația de a dovedi faptele pe care le invocă în susținerea pretențiilor și obiecțiilor sale, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, iar probele trebuie administrate și prezentate de către părți
53. Sintetizând cele menționate anterior și având în vedere probele administrate în cauză, raportate la prevederile articolelor 118, 121 și 122 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată reiterează că cererea de chemare în judecată formulată de Tatiana Caraman urmează a fi admisă parțial.

În rest cerințele Tatianei Caraman urmează a fi respinse.

În conformitate cu art. art. 238-241CPC, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

1. Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Caraman împotriva lui Marin Andonii privind obligarea dezmințirii informației, încasarea prejudiciului moral.

2. Se obligă Marin Andonii să dezmintă prin aceiași modalitate, prin care a fost răspândită informația prin postarea din 12 septembrie 2023, ora 16.21 pe blogul personal al său de pe rețeaua de socializare Facebook (http://www.facebook.com/profile.php?id=100082305743061), a unei secvențe video (https://www.facebook.com/100082305743061/videos/1022159525688537) și a capturilor de ecran a unei convorbiri, pretinse a fi avut loc între reclamanta-Tatiana Caraman și Președintele Curții de Conturi a RM Marian Lupu (https://www.facebook.com/photo.php?fbid=289130243840498&set=p.289130243840498&type=3
http:www.facebook.com/photo.php?fbid=289130413840481&set=p.289130413840481&type=3) prin postarea pe blogul personal al lui Marin Andonii pe rețeaua de socializare Facebook a următorului text:

”Nu corespund realității relatările „ /…/ tu (explicat: Marian Lupu, Președintele Curții de Conturi a RM) cu o șefă de direcție, amanta ta /…/; „ /.../ discuția ta cu o șefă de direcție”; /…/ destul acolo toată ziua la ”contoră ” să vă iubiți /…/; „/…/ au făcut din Curtea de Conturi un ”bardel” /…/, precum și capturile de ecran, care au permis identificarea celei de a doua persoană vizată în relatări drept Bodrug (Caraman) Tatiana”

cu menținerea acestei postări pe blogul personal al lui Marin Andonii (littps://www.facebook.com/profile.php?id=100082305743061) timp de 30 de zile.

3. Se încasează de la Marin Andonii, născut la *****, IDNP *****, în beneficiul Tatianei Caraman, născută la *****, IDNP *****, prejudiciul moral pentru lezarea dreptului la respectul onoarei, demnității și reputației profesionale prin răspândirea relatărilor false și defăimătoare, prin achitarea echivalentului bănesc a acestuia estimat la 5000 (cinci mii) lei.

4.Se obligă Marin Andonii să exprime scuze publice pentru lezarea dreptului la respectul vieții private și de familie prin răspândirea informației despre viața privată și de familie prin

postarea pe blogul personal al lui Marin Andonii de pe rețeaua de socializare Facebook (https://www.tacebook.com/proftle.php'?id=100082305743061) a următorului text:

„Exprim scuze publice Tatianei Bodrug (Caraman) pentru răspândirea informației false și defăimătoare cu referire la o convorbire (schimb de mesaje) pretinsă a fi avut loc între Președintele Curții de Conturi a Republicii Moldova și Bodrug (Caraman) Tatiana. Regret și confirm că informația răspândită este falsă și nu corespunde realității. ”

cu menținerea acestei postări pe blogul personal al lui Marin Andonii (https://www.facebook.com/profile.php?id=100082305743061) timp de 30 de zile.

5. Se încasează de la Marin Andonii, născut la *****, IDNP *****, în beneficiul Tatianei Caraman, născută la*****, IDNP *****, prejudiciul moral pentru lezarea dreptului la respectul vieții private și de familie prin răspîndirea informației despre viața privată și de familie, prin achitarea echivalentului bănesc a acestuia estimat la 5000 (cinci mii) lei.

6. Se încasează de la Marin Andonii, născut la **********, IDNP *****, în beneficiul Tatianei Caraman, născută la *****, IDNP *****, cheltuieli de asistență juridică în sumă de 10 000 (zece mii) lei și taxa de stat în sumă de 500 (cinci sute) lei.

În rest cerințele Tatianei Caraman se resping.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile, prin intermediul instanței emitente.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Ecaterina Silivestru